שיעור 57 | חלק רביעי פרק שביעי אותיות ג' - ו' | ההתנהגות שלנו בשבת והארת הזמנים

כאמור, מטרת ימי הקודש היא לתת כח לימי החול. מכיון שימי החול נועדו להתמודדות הנכונה שלנו בתוך עולם של חומר. ימי הקודש, מכניסים לנו מטען של קדושה שיעזור לנו לפעול נכון בימי החול. השבת שהיא היום הקדוש ביותר עושה זאת פעם בשבוע.

ייעוד זה גוזר את התנהלותנו בימי הקודש. שם אנו מאפשרים לקדושה לנכוח באופן יותר משמעותי בחיינו וכך הימים הללו משפיעים עלינו את השפעתם.

שביתת המלאכה היא הדוגמא לכך

יש לנו נטיה להסתכל על חומריות כעל נהנתנות. זה נכון, ועדיין יש דבר בעולם החומר שעלול לבלבל אותנו הרבה יותר. כאשר האדם סבור בטעות שכל ההתקדמות בעולם החומר תלויה בו, זה אחד הדברים המסוכנים לניתוק מן הקב"ה.

בששת הימים אנו מצווים לקדם את העולם בעשייה שלנו וביצירה שלנו. אך בשבת אנו מצווים על שביתת המלאכה. שביתה זו עוזרת לנו לעמוד מן הצד ולהבין שהדברים לא ממש תלויים בנו. אמנם הקב"ה הזמין אותנו להיות שותפים במעשה בראשית אך זה לא תלוי בנו.

על ידי שביתה זו אנו נמנעים מן הטעות החומרית הגדולה של האנושות וכך אנו נותנים לקדושה לחול עלינו בימים אלו.

מן הצד השני אנו מצווים על כבוד ועונג השבת

כבוד השבת מתבקש משתי סיבות

הכבוד לתכלית השבת שזו הדבקות בקב"ה. שהרי ככל שאדם נותן את עצמו יותר לקדושה כך הוא יותר דבק בקב"ה

והכבוד לנותן השבת, שנתן לנו את המתנה הגדולה הזו.

כבוד זו לא רק התנהגות. כאשר אנו מכבדים מישהו או משהו, זה מאפשר לנו לקבל ממנו.

כאשר ילד קטן מכבד את הוריו או כאשר האדם מכבד את הקב"ה, זה לא באמת עושה משהו להורים או לקב"ה. אז למה זה נצרך? למי זה נצרך? למכבד. כי בשעה שהוא מכבד הוא מסוגל לקבל ולהיות מושפע מן המכובד.

כבוד השבת מגיע גם בכך שאנו מבדילים אותה משאר ימי החול בקידוש ובהבדלה. וגם בכך שאנו מענגים את השבת בכל מיני עונג

מעבר לשבת שהיא כאמור היום הקדוש ביותר, נתן לנו הקב"ה ימים קדושים נוספים. אמנם ברמה פחותה מן השבת. אבל כל אחד כענייננו תורם את קדושתו היחודית לימי החול ומסך כל הימים הקדושים אנו מקבלים את הכלים המתאימים לפעול נכון בימי החול

את רמות הקדושה ניתן לזהות לפי רמת איסור שביתת המלאכה שנאמרו בהם.

וזה הסדר:

שבת - איסור מלאכה מלא וכבוד ועונג

יום הכיפורים - איסור מלאכה מלא אך ללא עונג

שאר ימים טובים - איסור מלאכה אך היתר מלאכות לצורך אוכל נפש

חול המועד - איסור בסיסי של מלאכה אך עם היתר רב של מלאכות לצורך המועד

ראש חודש - איסור מלאכה מסוים לנשים בלבד

חנוכה ופורים - אין בהם איסור מלאכה כלל אלא רק הודאה ושמחה

השפעת הקדושה המגיעה מן הימים הטובים בנויה על דרך כלל בהקשר לאירועים המיוחדים שקרו בתאריכים יחודיים אלו מבחינה היסטורית

וכן קשורה עם המצוות הייחודיות של ימים אלו

כאשר האיר אור רוחני גדול בהיסטוריה. אור של גילוי אלוקי בעולם שהתגלה על עמו בחירו עם ישראל. כמו יציאת מצרים, מתן תורה ועוד. נקבע שאור זה יחזור ויאיר בכל שנה באותו התאריך וישפיע שוב מבחינה רוחנית סגולית על עם ישראל.

בכל שנה בפסח שוב מאיר אור היכולת לצאת מטומאה לקדושה. בכל שנה בשבועות שוב מאיר אור המפגש של פנים בפנים דיבר השם עמכם. וכן על זה הדרך.

חריג בנוף החגים הוא חג הסוכות שהוא לא מאזכר אירוע שהיה בתאריך מסוים. שהרי ענני הכבוד ליוו אותנו זמן רב.

ובכל זאת כאשר התורה קבעה שחג סוכות יהיה בט"ו בחודש תשרי, היא קבעה שבתאריך זה בדווקא יאיר האור של היחס המיוחד שעם ישראל מקבל מאת הקב"ה שמתבטא בענני הכבוד.

ימים אלו הם לא רק הימים המפורסמים לנו. אלא אפילו הימים שנכתבו במגילת תענית.

מגילת תענית זו מגילה שכתבו חז"ל שבה הם כתבו את כל הימים בהם נעשו דברים טובים לישראל.

הגמרא במסכת שבת מספרת שביטלו את המגילה הזו. ומביאה לכך כמה סיבות.

רמח"ל כאן אצלנו מבאר שהסיבה היא שישראל לא יכולים בגלות לעמוד בכל כך הרבה אור ולכן צמצמו את הימים.

אלא שיש לדעת שגם כאשר אנו לא עושים זכרון לימים אלו שנתבטלו, בכל זאת האור שלהם חוזר ומאיר.

דבר זה שונה מאור החגים הרגילים. שבהם מותנה חזרתו רק עם אנחנו שומרים את המצוות הייחודיות שניתנו לאותם חגים.